

ΕΥΘΗΜΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΤΟΥ GEORGES MASSON

ΤΟ ΛΑΘΟΣ ΤΗΣ ΔΕΣΠΟΙΝΙΔΟΣ ΣΟΛΑΝΖ

Η δεσποινίς Σολάνζ ντε Φιερισμέ ήταν μία πολύ χαριτωμένη νέα, που αγαπούσε υπερβολικά τον άρραβωνιαστικό της.

Συνεπεί γάμοιου οίκογενειακού πένθους ο γάμος τους είχε αναβληθεί για κάμποσον καιρό και η καϊμένη ή Σολάνζ μόνη μέσα στο δωμάτιό της τις νύχτες έφτειανε όνειρα για το μέλλον. Άδμημονόσε τότε να φθάση ή ημέρα του γάμου και τοϋτο γιατί εφοβόταν τον άρραβωνιαστικό της. Τόν ήξερε καλά, ή καϊμένη, και εφοβόταν ότι φεύγοντας στις 10 ζάδε βράδυ από τὸ σπίτι της — αφού προηγουμένως της φιλούσε τρυφερά τὸ χέρι, ύπό τὸ στοργικό βλέμμα τὸν γονέων της — ήταν ικανός να πάη να προάση την βραδυά του σε ένα οποιοδήποτε από τὰ νυχτερινά κέντρα διασκέδασιως μαζί με τις χαμένες ένείνες γυναίκες, που τόσο τὸ άρεσε άλλοτε ή συντροφιά τους.

Και γι' αυτό άκροφώς πολλές φορές τήν ώρα που εχώριζαν τὸ βράδυ τὸν έλεγε :

— Γεώργο, όταν γυρίσης στο σπίτι σου, τὸ πολύ ως τὰ μεσάνυχτα ζήτησέ με στο τηλέφωνο.

Και ὁ Γεώργος σάν ήποτακτικός και στοργικός άρραβωνιαστικός της τηλεφωνούσε. Ἡ Σολάνζ περιμένοντας τὸ τηλεφωνημά του δέν ανέβαινε στο πρώτο πάτωμα όπου ήταν τὸ δωμάτιό της, δίπλα στά δωμάτια του μπαμπά και της μαμάς της. Έμεινε στο γραφείο του μπαμπά—στο ισόγειο—στο οποίον βρισκόταν και τὸ τηλέφωνο. Έπεριέμενε με γλυκερά άδμημονία τὸ κτύπημα τὸν ζουδουνοῦν και τήν φωνή —άγάπη μου, με την πόρταν την προσφώνουσε ὁ Γεώργος, σύμφωνα με τή νόδα που επιβάλλει ένα πολύ στενό σας πρόσωπο να μη τὸ προσφώνητε με τὸ ὄνομά του, αλλά με ένα τρυφερό επίθετο.

Γι' αυτό τὸ βράδυ έκεινο μόλις έκτύπησε τὸ τηλέφωνο ή Σολάνζ δέν παραξενευόθηκε καθόλου όταν άκουσε στο άκουστικό μιὰ φωνή να τής λέγει :

— Έσύ είσαι, αγάπη μου :

Εἶνε ἀλήθεια ὅτι ή φωνή έκεινη δέν έμοιαζε με τήν φωνή του Γεώργου, αλλά μπα !.. Μπορεί να ἔχη επίδοσει τὸ τηλέφωνο, ἀπ' τήν κακοκαιρία, εσκέφθηκε ή νέα και ἀπήντησε.

— Ναι, αγάπη μου. — Άκουσε, εξακολουθούσης ή ίδια φωνή, που άκουόταν ολοένα λιγώτερο. Πρέπει να ῥοδησε... και άμείωσε μάλιστα... εἶνε άναγκη... Προσπάθισε να ξεφύγης και ἔλα.

Ἡ άπροσδόκητη ἀτή πρόσκλησις εἰξάρνησε τήν Σολάνζ. Αυτό συνέβαινε για πρώτη φορά. Για να τήν καλή ὁ Γεώργος ἔτσι ξαφνικά και να τής λήη πως εἶνε άνάγκη θά πη πως κάτι σοβαρό τὸ συνέβαινε.

Έτέντωσε προσεκτικά τὸ αὐτί της αλλά τὴρα άκουόταν δυὸ τρεῖς φωνές, άνάμεσα στις οποίες διεκρίνετο κάποια άγνωστη φωνή που έλεγε.

— Αφήστε μας ήσυχους δεσποινίς. Μη μᾶς διακόπτετε. Βλέπετε ὅτι μιλοῦμε...

Κάποια ένωσις εἶχε γίνει χωρίς άλλο στά σύμφωνα. Μόλις εἶνε κάποια ήσυχία ή Σολάνζ ρώτησε :

— Αγάπη μου για πές μου, που πρέπει να ῥοδη.

Μιά άλλη άγνωστη πάλι φωνή της ἀπήντησε.

— Μὰ στοῦ Τυρέλλι, στο πρώτο πάτωμα...στο σαλονάκι νοῦμερο 3.. Έλα άμείωσε... σε θέλει... μὴν τὸν χαλάσες τὸ χαιτήρι.

Ξαναρωτήσε πάλι ή Σολάνζ αλλά δέν της δόθηκε καμιὰ ἀπάντησις. Ἡ τηλεφωνήτρια εἶχε διακόψει.

Ἄνησυχη πολύ ή νέα έπετάχθηκε

στο άντρο έρπαξε ένα μαντίο της μητέρας της, έπηρες ένα δικὸ της λίγο παλιὸ καπέλλο, που ήταν από καιρό χροματισμένο, σχεδόν ξεχασιμένο έκει τὰ φρέσες άρον-άρον, έφίλασε πατώντας στις άκρες τὸν ποδιὸν της στην πόρταν την άνοιξε σιγά-σιγά, για μὴν ζάνη θόρυβο και εἰσέθηκε ἔξω στο ἔρημο πεζοδρόμιο. Εἶχε τήν έμπνευσι να πάη τὸ κλειδί μαζί της. Έπρεπε να τρέξη. Κάτι συνέβαινε στον άρραβωνιαστικό της.

Έπροχώρησε λίγο άποφύτας πουά διεύθυνσι ν' άζολοηθήση. Δέν εἶδεσε που ήταν τὸν Τυρέλλι.

Εἰδοχώς ένα ταξί περνούσε άδειανὸ από μπροστά της. Τὸ σταμάτησε και έρώτησε τὸν σοφῶ.

— Εἴρετε που εἶνε τὸν Τυρέλλι :

— Και βέβαια, μικροῦδά μου. Ἡέρας μεσα, της άποκεῖθησε έκεινος που τήν έπέρωσε για καμιὰ τσελλούτσι.

Ἐπειτα από 10 λεπτα της ὥρας τὸ ταξί εἰσταμάτησε εμπρός στην ὀλοφύτη εἰσοδο ενός νυχτερινῶν ρεστοράν.

Ἐνας μικρός νέγρος με στολή ήλθε να τής άνοιξη. Ἡ Σολάνζ κατέβηκε, και προχωρώντας τὸν εἶπε :

— Στο σαλονι νοῦμερο τρία.

— Μάλιστα, κυρία, εἶπε ὁ μικρός και προπορεύθηκε.

— Θά σᾶς περιμένω ; ρώτησε ὁ σοφῶ.

— Ναι, ναι, τὸν φώναξε από μαζουά ή νέα ανεβαίνοντας τήν πλημυρισμένη από φῶτα σάλα.

Ἐνα πανδαμόνιο μουσικής εἰςτρατοῦσε μεσα. Ἐννοῦσε τὸς ήζους ενός σίμου να τής γαργαλὸν τὰ ποδια.

Ἡ μικρός νέγρος της άνοιξε τήν πορταν τὸν σαλονιῦ νοῦμερο 3. Καθὼς προχώρησε να μη μεσα ή Σολάνζ αντίκρισε τρεῖς κυρίες με σιούζ και τρεῖς γυναίκες με ἔξωμες τουαλέτες που εἶπαν σαμπάνιες και κουβένταζαν ὄλοι μαζί με εἰδυμο ἔφος. Κανένας ἀπ' αὐτοῦ δέν ήταν ὁ Γεώργος της. Και οἱ τρεῖς της ήταν άγνωστοι.

Ἄφωρη ή νέα εἰστάθηκε για μιὰ στιγμὴ άάνητη και σαστισμένη. Ἐνα δυνατὸ «Α» άκούστηκε στην εμφάνισι της. Κάποιος από τὸς κυρίες εσκέφθηκε.

— Που εἶν' αὐτή ; ρώτησε άποτεινόμενος στις γυναίκες της συντροφιάς του.

Εἰνεῖνες σήκωσαν τὸς ὄμιους.

— Που εἶν' ὁ Γεώργος ; ρώτησε ή Σολάνζ.

— Ποιὸς Γεώργος ; άντερωτήσε ὁ κύριος.

— Ὁ Γεώργος μου τηλεφώνησε πρό ὀλίγου και μοῦπε να ῥοδη εἰδῶ, στοῦ Τυρέλλι, πρώτο πάτωμα σαλονι νοῦμερο τρία.

— Α ! Σ' εἰσα τηλεφωνοῦσα πρό ὀλίγου ; εἶπε ὁ κύριος και εἰσασε στα γέλια. Ὅχι παιδί μου, δέν σε χροιαζόμαστε. Εἶμαστε κομπλε καθὼς βλέπετε. Λάθος ἴθζαν' ή τηλεφωνήτρια.

— Ὅποτε δέν ζητούσατε εἰμένα ; δέν ήταν ὁ Γεώργος στο τηλέφωνο ; εἶπε σαστισμένη και με μση φωνή έκεινη.

— Ὅχι, ὄχι. Ἦταν λάθος στον αριθμό. Φταῖ ή τηλεφωνήτρια. Καθὼς έκανε να φύγη ή Σολάνζ ὁ κύριος έκεινος εσκέφθηκε και τήν εἰλησάσε.

— Να μᾶς συγχωρεῖς, και... μιὰ που ήρθες άδικα... Νά ! πάρε για τὸν ζόπο σου.

Και της έβαλε στο χέρι ένα τσαλακωμένο χαρτονομισμα τὸν 100 φράγκων. Ἐπειτα τήν εσπρωξε απαλά προς τήν εἰσοδο σάν να φοβόταν μὴν τὸν ζητήση περισσότερα.

Μεσα στο ταξί που τήν εἰσαναγύριζε σπίτι της ή Σολάνζ έβαλε τὰ κλάματα.

— Τι ντροπή ! Τι ρεζηλή ! Ἄν τὸ μάθαιν' ὁ μπαμπᾶς !.. Και ὄλ' αὐτά για ένα λάθος της τηλεφωνητριάς !..

Ὅταν κατέβηκε ἀπ' τὸ ταξί λίγο παρακεί από τήν πόρταν τὸν μεγάρου της εσκέφθηκε ὅτι δέν εἶχε λεφτά να πληρώση, όταν εἰσανα άντελήφθη τὸ τσαλακωμένο εκατόφραγκο που εἰςρατοῦσε άκόμη στα χέρια της άφηρημένη.

Τὸ εἰδωσε ὀλοκλήρω στον σοφῶ.

— Δέν θέλω ρεστα, τσῦ εἶπε.

— Ἐπειτα καθὼς προχωροῦσε ν' άνοιξη τήν πόρταν εσκέφθηκε.

— Τί εἰκόλα και γρήγορα κερδίζουμε λεφτά αὐτῶς ή... τέτοιες.

ΤΑ ΚΑΡΒΟΥΝΑ ΚΑΙ ΑΙ ΧΡΗΣΕΙΣ ΤΩΝ

Σ' ὄλο τὸν κόσμο παράγονται 200 εκατομμύρια τόννοι κάρβουνα τὸν χρόνο. Πρὸς εξαγωγή τον εἰργάζονται στα γαιανθρακωρυχεια 700.000 εἰργάται στα διάφορα μέρη τὸν κόσμου. Τὰ κάρβουνα αυτά χρησιμοποιουν για φορισμό, θερμανσι, θερμανσι λεβήτων, εξαγωγήν ελαίων και χροματῶν στη Γαλλία μόνον κινουν 22.516 μηχανές οἱ ὅποιες άντιπροσωπεῖουον δύναμη 617.820 ἴππων ἄτιμοῦ ή 1.833.670 ἴππων φορητῶν ή άκόμη 12.975.690 άνθρώπων. Ἐνα πολεμικό άτιμολογιο για τήν κατασκευή τὸν μηχανῶν τὸν ὀποιον κατηναλώθησαν 25—30.000 τόννοι γαιανθρακῶν, καταναλίσκει ὅταν ταξειδεῖ 60—70 τόννους τήν ήμέρα.